

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 43.

Sjette Session.

Shv og Fyrgethvende Møde.

Løvedagen den 3die Marts.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen skulde der først have været foretaget første Behandling af Forslag til Lov om Sogneforstanderskabernes og Amtsraådenes Sammensætning og Valg; da imidlertid den høitærede Cultusminister om føie Tid nødvendigt maa være tilstede i det andet Thing, skal jeg gjøre et Spring i Dagsordenen og foretage den næste Sag paa samme, nemlig Sagen der angaaer Udkaft til Lov om Løsningen af Sognebaandene. Denne Sag er saaledes til første Behandling.

Bruhn: Det har været med en Jølelse af Glæde, at de fleste have modtaget Efterretningen om det forelagte Lovudkast til Løsningen af Sognebaandet. Jeg kan nu rigtig nok ikke negte, at der bliver en heel Deel tilbage at ønske; thi man kan jo ikke vente, at det saaledes under Gøt kan bedømmes, hvorledes Forholdet staaer over hele Landet, navnlig ere vi i vor Vesteregn i den Henseende meget daarligt farnes. Sognene ligge, som bekendt, langt fra hinanden, og selv om vi finde, at vi ikke kunne stemme overens med den Præst, som er ansat som vor Sjælesørger, og vi da have Lov til at vælge en anden, saa er det mange Gange Tilfældet, at denne boer i en lang Fraastand, og derfor vil det være vanskeligt at afløse den førstnævnte med ham. Det er ialt Fald skun den Velhavende, som kan det, men for den Fattige vil det ikke være ud-

førligt at benytte Tilladelsen i Almindelighed, og dog er Trangen særdeles stor især hos den Fattige. Skøndt det ikke yttres sig saaledes, saa er Trangen dog tilstede i høi Grad, og det er jo synligt nok, at efter som Frugterne af vor Grundlov nu begynde at modnes, efter som den Frihed, som staaer der, nu begynder at opvarme Gemytterne, saa virker den ogsaa paa de Steder, der maa skee ere indhyllede i Mørke, og man føler da ogsaa her den store Trang til Lys og Liv. Derfor er det ikke saa underligt, at Sectisterne og Mormonerne kunne finde Bytte hvor de møde, især i Egne hvor Præsten ikke, som ofte er Tilfældet, forkynder Ordet med Kraft, og hvor Afstanden er saa stor, at disse omdragende Mormoner uden Præstens Vidende kunne virke der. Derfor mener jeg, at det var ønskeligt, at alle de Baand, der hvile paa de gode Kræfter, som vistnok vort Fædreland indeholder i denne Retning, at de kunne komme til at virke; thi der er virkelig Trang til en saadan Virksomhed i høieste Grad, og at Kræfterne ere tilstede, detom er der vist ingen Tvivl, men der hviler et Baand paa dem, saa de kunne ikke komme til Virksomhed. Af denne Grund synes mig, at man maatte ønske en større Løsning af Baandene, for at disse Kræfter kunne blive afbenyttede. En Kamp vil der jo ganske vist opstaae; men en Kamp er til Nytte, og skal Livet udfolde sig, saa skeer det aldrig uden Kamp. Ogsaa her vil naturligviis en Kamp finde Sted, men den Kamp, der vil opstaae, er ikke at frygte; thi en Kamp er ikke at frygte, naar Baabnene ere nogenlunde eens paa begge Sider; men det ere de rigtignok ikke for Dieblifter; thi det forekommer mig, at Mormonerne og andre Sectister kunne frit drage omkring